

hvad der skal udfordres til at blive midlertidig Bestyrer, dels gaar det ud paa at fjerne en Tvivl om den rette Forstaaelse, som ellers kunde opstaa. — Forslaget til § 68 er ligeledes en Tydeliggjørelse. — Forslaget til § 70 gaar ud paa at udtale, at den Sikkerhed, som efter Omstændighederne bliver at stille af Kurator, af denne skal kunne forlanges indsat til Forvaring i en solid Sparekasse, Bank eller lignende Indretning paa Boets Regning, forsaavidt den stillede Sikkerhed bestaar i Penge eller Pengeeffekter. Udvalget har ment, at det var et Hensyn, som skyldtes Kurator, at han ikke skulde være udsat for, at den af ham stillede Sikkerhed blev forvænket. — Forslaget til § 72 gaar ud paa at udtale, hvad vel maa betragtes som en Selvfølge, at Kurator, hvem den hele Ledelse af Boets Affærer overdrages, ogsaa kan forlange at komme i Besiddelse af Boets Papirer; men man har ment, at det ikke kunde staae udtrykkelig at gjøre en Tilføielse som den, der er foreslaaet under Nr. 27. — Forslaget til § 76 er ogsaa en Tilføielse, som maasse ikke var ganske nødvendig, men som man har anset hensigtsmæssig for ligeledes at fjerne Tvivl. — Til § 78 er det foreslaaet at gjøre en Tilføielse begrundet paa, at den Tid af 4 Uger, der skal gives Kurator til at udarbejde en saavidt mulig fuldstændig og nøagtig Oversigt over Boets Status, muligvis i enkelte Tilfælde kunde være for kort, hvorfor man har ment, at der burde gives Skifteforvalteren Bemyndigelse til undtagelsesvis at indrømme en længere Frist. — Forslaget under Nr. 30 til § 80 har jeg allerede omtalt. — Forslaget til § 81 behøver jeg ikke at dvæle videre ved. Ærede Medlemmer ville erindre, at dette Punkt ved 1ste Behandling blev omhandlet udførlig og indgaaende af det ærede Medlem for Københavns 7de Valgrebs (Casse). Man har foretaget den Forandring i § 81, at Skifteretten ikke skulde kunne affige Fængselsbrevet over Skyldneren, hvortil der naturligvis ikke kan være nogen Betænkelighed ved at lade Skifteretten anholde, idet jo Myndigheden til at anholde overhovedet betros og maa betros endogsaa mere underordnede Personer. — Forslaget til § 87 gaar ud paa en Tilføielse, som synes at

kunne være hensigtsmæssig, om den end ikke behøvedes. Naar der skal forelægges til Eftersyn for Kreditorerne den af Kurator forfattede Oversigt over de indkomne Fordringer, hans Udtalelser om deres indbyrdes Fortrinnsret og deslige, saa er det naturligt, at de indkomne Anmeldelser og øvrige Oplysninger om det mere eller mindre Begrundede i Fordringerne ligeledes fremlægges til Eftersyn. — Til § 91 har Udvalgets ærede Mindretal (Alberti) stillet Forslag om, at de Kreditorer, der ikke have anmeldt deres Fordringer inden Proklamas Udløb, skulle have fortabt deres Ret, forsaavidt Skifteretten maatte eragte, at denne Undladelse ikke har sin Grund i særegne Omstændigheder, og forsaavidt der er forløbet 6 Maanedre fra Konkursens Begyndelse. Udvalgets Flertal har ikke kunnet slutte sig til dette Forslag, som vilde gjøre et væsentligt Brud paa de Forudsætninger, hvorpaa Lovforslaget i Almindelighed hviler. Jeg skal dertil føie, at det synes mindre heldigt at lade det bero paa et dog altid noget vilkaarligt Skøn af Skifteretten, om den Kreditor, der ikke har meldt sig inden Proklamas Udløb, har havt gode eller mindre gode Undskyldningsgrunde derfor. — I § 101 opstilles de almindelige Betingelser for Afgangen til tvungen Afford. — Naar man under Nr. 34 har foreslaaet, at i Litra f. skulle Ordene „uagtet det“ — nemlig at føie Handelsbøger — „efter Lovgivningen paahvilede ham“ udgaa, saa er det en ligefrem Følge af det Forslag, man har stillet til § 45 om en Omskrivning af denne Paragraf, idet den derefter kun bringes til Anvendelse paa Handlende, som ere pligtige til at føie Handelsbøger. — Under Nr. 35 har Udvalgets Mindretal stillet et Forslag, som gaar ud paa, at de Fallenter, der ikke tilbyde at betale de simple personlige Kreditorer mindst 50 pCt. af deres Fordringers Beløb, overhovedet skulle være udelukkede fra tvungen Afford. Med dette Forslag tør jeg bede sammenholdt Forslaget under Nr. 37 til § 108, der er stillet af Udvalget og gaar ud paa at stille strengere Betingelser for tvungen Afford, naar Fallenten ikke tilbyder mindst 50 pCt. til de simple Kreditorer, men dog ikke udelukker Fallenten fra at komme til en Afford,